Tiende jaer. Nr 84. Donderdag, 16 July 1863.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad. groote markt, nº 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 16 JULY.

Katholiek kongres te Mechelen.

Het katholieke kongres, welke den 18 augustus in die stad geopend zal worden, belooft allerbelangrykst te zullen wezen.

Het zullen niet alleenlyk de sedert lang gekende voorstaners van godsdienst en vryheid van België zyn, die zich te Mechelen vergaderen zullen, maer Vrankryk, Duitschland, Engeland, Ierland, Holland, Zwitzerland, Italië en de andere katholieke landen zullen ons hunne voornaemste redenaers zenden.

Van nu af hebben wy de verzekering dat Vrankryk er vertegenwoordigd zyn zal door M. den graef de Montalembert, Mgr Dupanloup, den eerw. pater Félix, den prins Albert de Broglie, MM. Cochin, Henri de Riancey, Pouzoulot, den abt Perreyre, pater Gratry, prins Galitzin, Leopold Guillard, graef de Richemont, graef Werner de Mérode, pater Pelétot, pater Souillard, verscheidene pastoors van Parys, enz., enz.

Uit Engeland zullen ons toekomen : Z. E. de kardinael Wiseman, Mgr Woodlock, rektor der katholieke universiteit van Dublin ; MM. Georgius Bloemt, voorzitter der societeit van den H. Vincentius ; Edm. Waterton, Wilberforce, Mousell, O'Reilly en verscheidene leden van het parlement.

Uit Italië zullen wy ontvangen Mgr Nardi, van Roomen ; M. den advokaet Casoni, van Bologna ; den geleerden geschiedenisschryver Cantu en talryke anderen, die zich door hunne verkleefdheid aen den H. Stoel doen uitschynen.

Zwitserland zal zich doen vertegenwoordigen door den abt Mermillod, bestierder van O. L. V. te Geneven, en den graef Theod. de Schrérer, voorzitter van den *Pius-Verein* en eenige anderen, en Duitschland door MM. Reichensperger, van Keulen ; den baron de Thimus, raedsman van justitie ; Jos. Lingens, sekretaris der algemeene vergadering der katholieken van Duitschland ; en Oostenryk eindelyk heeft een adres van bytreding gezonden, waerop wy de namen bemerken van prins Karel Jablonowski, den landgraef Jos. van Fürstenberg ; den luitenant-generael baron van Meyerhofer, den baron van Gagern, Mgr Mislin, Fred. van Hurter, graef Hendrik O'Donnel, baron van Meysenberg, onder-staetssekretaris, enz.

Daerenboven ontvangt het midden-komiteit nog dagelyks nieuwe bytredingen, die op de onbetwistbaerste wyze bewyzen wat groot belang men ten allen kante stelt in het kongres van Mechelen, welk, zoo men ziet, onder alle opzigten beantwoorden zal aen het doel dat men wil bereiken.

Kunst- en Letternieuws.

DE LOTELING EN DE PLAETSVERVANGER, door J.-B. de Grove.

Dusdanig is de titel van een zeer belangryk werkje, hetwelk onder den vorm van twee *novellen* eene krachtvolle pleitrede bevat tegen het hatelyk stelsel onzer militie-wetten. De eerste — *de brave Josef* — stelt de geschiedenis voor van een vreedzaem en gelukkig huisgezin, welks zoon door de bloedwet der loting tot den krygsdienst wordt aengeduid. De jongeling heeft een diepgevoelden afkeer van het ruwe soldaten leven en toeft niet lang of hy wordt door eene kwynziekte ten grave gesleept. Zyne moeder intusschen bezwykt ook aen het hertzeer dat het lot van haren zoon haer heeft aengedaen.

De tweede *novelle* — Jan van den *Smid* — vertoond ons eenen jongeling, die lust heeft voor den krygsdienst, en die welhaest, door zyn goed gedrag, zyne vlyt en neerstigheid in het nakomen zyner pligten, van graed tot graed opklimt en eindelyk *major* wordt.

Dit alles is afgeschilderd met hevige kleuren — misschien wat overdreven, doch het zal des te beter doen begrypen dat onze militie-wetten gedeeltelyk moeten en zullen veranderd worden, in den zin van den schryver die zegt :

« Men zal den soldatendienst vry laten, wat gedwongen gaet, gaet slecht.
» Men zal het leger verminderen....
» Men zal zorgen voor de zedelykheid der garnizoenen.
» De hospitalen zullen door liefdezusters verzorgd worden.
» Het eerste onderwys zal in het vlaemsch en in het fransch gegeven worden. »

Het werk in-12 bevat 112 bladz. en is verkrygbaer voor 80 centiemen.

Lyst der Jurés.

Derde kwartael 1863.

1. L.-L. Palmers, rentenier te Stevoort. 2. W. Janssen, apotheker te Tongeren. 3. E.-L. Debruyn, geneesheer te St-Truiden. 4. E.-J. baron de Rosen, eigenaer te Neerrepen. 5. J.-R. Gielen, negociant te Bilsen. 6. M.-A. Hechtermans, notaris te Munsterbilsen. 7. H.-J.-H. Vinckenbosch, notaris en provincialen raedsheer te Brée. 8. A.-D. Durieux, brouwer te Maeseyck. 9. F. Goossens, geneesheer te Hasselt. 10. H.-J. Vigoureux, eigenaer te Brusthem. 11. J.-W. Dormal, landbouwer te Gingelom. 12. I.-F.-H. Cartuyvels, gemeente ontvanger te St-Truiden. 13. J. Gesseler, eigenaer te Maeseyck. 14. W. Hendrickx, burgemeester te Heppen. 15. P. Otten-Keesen, eigenaer te St-Truiden. 16. W.-J. de Corswarem, raedsheer te Hasselt. 17. J. Coart, fabryktresorier te Tongeren. 18. H.-T. Hermans, notaris te Maeseyck. 19. W. Maurissen, eigenaer te Bilsen. 20. J.-H.-A. Vanhese, eigenaer te Hasselt. 21. A. Masseau, hotelhouder te Brée. 22. F. Driesen, negociant te Tongeren. 23. J.-M. Wouters, rentenier te Beeringen. 24. J.-G. Daels, bewaerder der hypotheken te Hasselt. 25. F.-E. Goyens, notaris te Montenaken. 26. L. Sweeck, negociant te Tongeren. 27. A. Sigers, eigenaer te Hasselt. 28. P. Vliegen, burgemeester te Herck-de-Stad. 29. T. Claes, eigenaer te Curingen. 30. J.-R. Streignart, eigenaer te Maeseyck.

AENVULLENDE JURÉS.

1. M. Robeyns, houtkoopman te Tongeren. 2. J. Copis, negociant te Tongeren. 3 F. Angenot, direkteur van het kollegie te Tongeren. 4. P.-E. Wodon, avokaet te Tongeren.

Een ongewoon voorval heeft deze week de dorpen van Metsteren en Binderveld in rep en roer gesteld. Er bestaet alhier eene buitengewoone groote weide toebehoorende aen den heer Raymaekers. Ieder jaer als het hooi was afgedaen, was het de inwooners geoorloofd hunne beesten op de weide te laten komen. Dit jaer heeft den eigenaer zulks niet gewild en heeft dezelve met eenen hoogen gracht omringd. Het volk verbitterd, heeft zich met eene groote menigte ter plaets begeven en hebben denzelve omver geworpen.

De justicie heeft vrydag avond vier boeren aengehouden welke na eenen nacht in den amigo te hebben doorgebragt in vryheid gesteld zyn.

— Het houden van een politiek kongres te Brussel, waerin de zaken van Polen zouden worden behandeld, is reeds meer dan eens besproken. Dat gedacht is niet verlaten ; het schynt integendeel meer en meer veld te winnen. Ziehier hoe eene ministerieele korrespondentie zich over die zaek uitlaet :

« Ik heb u gemeld dat de engelsche regering onzen koning heeft laten vragen, of het hem gelegen komt dat het eventueel te houden europeesch kongres over de poolsche kwestie te Brussel vergadert ; naer men my verzekert, hebben de vertegenwoordigers van Frankryk en Oostenryk by ons hof mededeelingen van gelyken aerd gedaen. Van eenen anderen kant heeft de russische gezant (die door zyne regering volkomen op de hoogte gehouden wordt van al wat er omgaet, daer prins Orloff een politieken invloed uitoefent) naer het schynt te verstaen gegeven, dat de czaer niets liever wenscht dan het byeenkomen van een kongres, omdat hy overtuigd is dat dit het eenige middel zal zyn om de waerheid aen het licht te brengen, die door de poolsche opstandelingen en hunne vrienden in Frankryk en Engeland is verkracht (?!!) Zoo althans oordeelt Rusland, en ik deel het u mede als een nieuw bewys dat het plan om hier een kongres te houden ernstig wordt. De koning, die, gelyk gy weet, zulk eene internationale vergadering geerne in zyne hoofdstad ziet byeenkomen, is geneigd het gebruik van zyn paleis af te staen voor de konferentie der gevolmagtigden. »

— Men beklaegt zich over de vermenigvuldiging van de distelplanten in koren, tarwe en aerdappelen. Het is niet te verwonderen, men steekt de disteis wel uit op de landen, maer men laet ze groeijen langs de wegen, hagen en kanten. Vandaer verspreidt zich het zaed, dat zeer ligt is over alle omliggende akkers en geen wonder dat die nadeelige planten er in zoo groote menigvuldigheid gevonden worden.

Men moet dus die planten by tyds overal uitrukken om ze te beletten haer zaet te verspreiden.

— Men schryft uit Aerlen, 12 july :

De instruktie-regter, de substituet van den prokureur des konings en twee wets-doktoors, hebben zich naer Chiny begeven, ten einde te doen overgaen tot de ontgraving van vrouw Champeaux, over ongeveer zes maenden gestorven, in omstandigheden, die doen veronderstellen dat zy vergiftigd is geweest. Doktoor Cuvilier heeft het lyk geopend, hetwelk, zoo als men wel denken kan, geheel in staet van ontbinding was, en hy heeft er het hart, de lever en de ingewanden uitgenomen, welke te Aerlen aen een scheikundig onderzoek zullen onderworpen zyn.

Politieke verrekyker.

De fransche *Moniteur* bevat de nota's, welke er door de dry mogendheden aen Rusland zyn gezonden.

De tekst der nota, door M. Drouyn de Lhuys aen het kabinet van St-Petersburg gezonden, komt byna overeen met de ontleding derzelve, welke den 1 july door de *Pays* is medegedeeld.

Het antwoord van het kabinet van St-Petersburg moet reeds verzonden zyn, doch, men denkt dat het eerst in de aenstaende week zal afgekondigd worden.

De depeche van M. Drouyn de Lhuys kan aenzien worden als een middelweg tusschen die van lord John Russell en van den graef von Rechberg. Aldus is het tweede punt, hetwelk ten doel heeft het opregten van eene nationale vertegenwoordiging aen te bevelen, gansch het zelfde als in de engelsche depeche ; integendeel schynt het vyfde punt, betrekkelyk de poolsche tael, uit de oostenryksche nota getrokken te zyn. Op het vraegpunt van de wyze van onderhandelen, drukt het kabinet van Parys zich uit op eene minder algemeene manier dan dit van Weenen ; maer het is toch zoo juist niet als het kabinet van Londen. Het bepaelt zich by te zeggen dat « het fransch gouvernement bereid is om deel te nemen aen de beraedslagingen der acht mogendheden die bygedragen hebben tot den algemeenen akt van het kongres van Weenen, en om zich te doen vertegenwoordigen in de konferencie welke zich daervoor zou vereenigen, indien, zooals het hoopt, Rusland de voorgestelde grondregels der dry mogendheden bytreedt. » — Voor wat den wapenstilstand betreft, zegt de depeche : « Er zullen reden bestaen om eene voorloopige bevrediging te bewerken, gegrond op het behoud van het militaire *statu quo*, welke de keizer van Rusland zou behooren af te kondigen en welke de Polakken, van hunnen kant, onder hunne eigene verantwoordelykheid zouden moeten in acht nemen. » In dit punt is de fransche nota zeer verschillend met de oostenryksche.

De *Constitutionnel* houdt staende dat het fransch gouvernement verder zou hebben willen gaen, ten gunste der Polakken, veel verder dan de zes punten waervoor de dry mogendheden overeen gekomen zyn, maer het is hierin belet geworden door de noodzakelykheid om in overeenstemming te blyven met Engeland en Oostenryk.

Naer mate het oogenblik nadert, wanneer men zal weten of er eene conferencie zal vergaderen om over het lot van Polen te beraedslagen, worden wy allengskens meer en meer overtuigd dat, in die conferencie, het ongelukkige Polen zal geslagtofferd worden. Noch Vrankryk, noch Engeland, en vooral Oostenryk niet, zullen het programma der poolsche natie aenveerden, welke, zoo als men weet, datgene der tusschenkomende mogendheden niet aenneemt.

Welk ook de uitslag der onderhandelingen weze, schynt het zeker dat, in geval er eene europesche conferencie zal plaets grypen, dezelve te Brussel zal byeenkomen.

In afwachting, en niettegenstaende al de vredelievende poogingen welke men overal aenwendt, gaet Rusland voort met zich te wapenen als of men op het punt is van eenen onvermydelyken europeschen oorlog te ondersteaen. Die wapeningen bepalen zich niet alleenlyk by het versterken van Cronstadt en de haven van Finland ; zy strekken zich uit tot de Aland eilanden, waerop Rusland, krachtens het traktaet van Parys, geene versterkingen mag opwerpen. Ook heeft het gouvernement van Zweden er reeds tegen geprotesteerd, dewyl het die werken aenziet als eene bedreiging voor zyne rust.

Behalve dit heeft Rusland, zonder daerover gerucht te maken, elk regiment van twee bataillons op vyf gebragt en men is bezig met een zesde bataillon by te maken. Het gouvernement heeft daerenboven zestig bataillons scherpschutters gevormd ; het rigt de milicie in ; het gaet eene nieuwe ligting doen en het wapent al de sterkten van top tot teen.